

[Annelise Gotfredsen]

ifølge skrivelse til folketingets energiudvalg den 2. marts, luftet tanken om en fremtidig udjævning af prisforskelle. Dermed lægges op til en landsudligning, der vil svække borgernes og kommunernes incitament til fortsat udvikling på det energibesparende område, og i mange tilfælde vil såvel de enkelte forbrugere som kommuner blive snydt for allerede investerede penge.

Adskillige kommuner har advaret regeringen mod sådanne planer, og ministeren bør nu stoppe al videre tale herom, så kommuner og borgere fortsat kan bevare interessen for at skabe den billigst mulige varmforsyning.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det er rigtigt, som spørgeren nævner i sin skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at lov om varmforsyning fastsætter, at priser for leverancer fra kollektive varmforsyningsanlæg skal være omkostningsbestemte. Det er regeringens holdning, at dette lovgrundlag er bæredygtigt i forbindelse med realiseringen af de mange store projekter, der knytter sig til varmeplanlægningen i disse år.

Der er således ingen aktuelle planer om ensartede varmepriser på tværs af omkostningsprincippet, og der er altså heller ikke noget at stoppe, sådan som det ligger i spørgsmålet.

Det, jeg har fremført i debatten tidligere, og som jeg også gerne i anledning af spørgsmålet vil slå fast endnu en gang, er, at erfaringerne med virkningerne af den nuværende lovgivning jo kan medføre, at på et senere tidspunkt må tages initiativ til en vis udjævning af væsentlige prisforskelle. Men det er en anden diskussion, og den hænger ikke sammen med den situation, vi befinder os i her og nu.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, men jeg kan ikke sige, at jeg er enig. Jeg er udmærket godt klar over, hvad loven siger, men jeg er jo ikke ene om at nære bekymringer i anledning af den diskussion, ministeren har startet rundt omkring: syv af landets største kommuner, København, Frederiksberg, Århus, Odense, Ålborg, Randers og Esbjerg, nærer nu den samme bekymring, som jeg gør, for de udtalelser, ministeren kommer med både det ene og det andet sted. Det er vanskeligt

at planlægge og søge at træffe den bedste løsning med hensyn til kommunernes varmforsyning, når man har en fornemmelse af, at ligegyldigt hvad man gør, vil prisen blive udjævnet til fordel for kommuner, som har været mindre forsynlige. Jeg er da glad for, at ministeren siger, at der ikke er aktuelle planer, men alene i udtrykket »aktuelle« er der altså noget, som gør, at disse kommuner rundt omkring er blevet bekymrede og er kommet med stærke advarsler mod, at noget sådant overhovedet skulle finde sted.

Det har også været nævnt i pressen, at man foretager undersøgelser rundt om i nogle ministerier. Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette er rigtigt og i bekræftende fald, på hvilket stadium disse undersøgelser er.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes, det er et meget spændende emne, der diskuteres her. I den by, jeg kommer fra, har man gjort en overordentlig stor indsats med meget store investeringer for at få en billig fjernvarmforsyning. Når man har gjort dette meget dristige og vidtgående, som man har gjort f. eks. i Århus – jeg er klar over, at man også har gjort det andre steder – har man selvfølgelig gjort det i forventning om at kunne regne med en tilsvarende relativt set lavere varmepris. Jeg tror, det er meget ødelæggende for planlægning og initiativ på disse områder i henhold til lov om varmforsyning, hvis vi ikke fra ministeren kan få et klart svar, der kunne gå ud på, at ministeren ikke vil fjerne fordelene ved hensigtsmæssige, dristige og teknisk fornuftige investeringer foretaget af kommunerne eller andre i henhold til lov om varmforsyning.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg er også godt klar over, hvor hr. Ole Bernt Henriksen er valgt; jeg forstår, det er det afgørende i indlægget.

Det ligger jo ikke sådan, at det alene er Århus kommune, der investerer i den samlede investering, som varmeplanen i Århus er udtryk for; transmissionsledningen, varmedelen af det, er i høj grad en lokal investering. Der er i øvrigt også statsmillioner med i det, godt nok kun i et beskedent omfang, og jeg ville gerne have flere penge til at kunne forstærke den indsats – det skal ingen hemmelighed være – men vi er jo alle underlagt en samlet prioriterings nødvendighed.